

Béketanácsi küldöttségünk Helsinkiben

Pénteken elutazott az a béketanácsi küldöttség, amely a nemzetközi béke-mozgalom, s a vietnami nép iránti szolidaritás jegyében a Béke-világtanács január 6-7-re összehívott rendkívüli elnökségi ülésén vesz részt Helsinkiben. A tanácskozásán a magyar béke-mozgalmat dr. Bartha Tibor református püspök, a Béke-világtanács elnökségének tagja, és Sebestyén Nándor, az Országos Béketanács főtitkára, a Béke-világtanács tagja képviseli.

Fogadás a kubai nemzeti ünnep alkalmából

Floreal Chomon Meda-villa, a Kubai Köztársaság budapesti nagykövete a kubai forradalom győzelmének 14. évfordulója alkalmából pénteken fogadást adott a városligeti Gundel-étteremben.

A fogadáson részt vett Fehér Lajos, a Minisztertanács elnökhelyettese, Nemes Dezső, a Politikai Főiskola rektora, az MSZMP Politikai Bizottságának tagjai, dr. Ajtai Miklós, a Minisztertanács elnökhelyettese, Keszér Jánosné könnyűipari miniszter, dr. Korom Mihály igazságügyi miniszter, Szurdi István belkereskedelmi miniszter, Gyenes András és dr. Jakab Sándor, az MSZMP KB osztályvezetői, Puja Frigyes, a külügyminiszter első helyettese, valamint a politikai, a gazdasági, a kulturális és a társadalmi élete sok más vezető személyisége. Jelen volt a fogadásra a budapesti diplomáciai képviselők számos vezetője.

Gyermek- és ifjúság- védelem a járásban

A szegedi járásban 360 veszélyeztetett környezetben élő gyermeket tart nyilván a Szegedi Járási Gyermek- és Ifjúságvédelmi Munkabizottság. A felmérések azt mutatják, hogy elsősorban az alkoholizmus a veszélyeztetett környezet előidézője. Részt vesz, hogy kiskorúakat is kihasználjanak az italboltokban, tehát maguk a gyerekek válnak alkoholistává, másrészt az ittas felnőttek viselkedése okoz töréseket, dülja fel a családok életét. A gyermek- és ifjúságvédelmi munkabizottság legfontosabb feladatai közé tartozik a felmérésen túl a patronálás és a felvilágosító munka. Jó néhány példa bizonyítja, hogy az állami gondozásba vétel, az utógondozás helyes utakon halad.

1972-ben 12 község albizottsága számolt be a munkabizottság ülésein az ezzel a kérdéssel közvetlenül foglalkozó társszervezetnek: a gyámügyi hivatal, a gyermek- és ifjúságvédelmi intézet, a megyei főügyészség, a városi-járási rendőrkapitányság, a Hazafias Népfront, a KISZ és a Vöröskereszt képviselőinek. Ezek az ülések felszínre kerülő problémákra együttesen keresnek megoldást a munkabizottság tagjai. Így járulnak hozzá a járás 30 községének albizottságai a gyámhatósági munka színvonalának emeléséhez, a védő- és óvintézkedések kiszélesítéséhez, az utógondozás elterjesztéséhez. Nemcsak hivatalos pártfogók foglalkoznak a járás területén a fiatalok bűnözésével és veszélyeztetett gyermekekkel, hanem társadalmi aktívák is. A járás 30 községéből a legkiemelkedőbb munkát az al-

Húszezer lányt várnak a szakmunkásképző intézetek

**Előkészületek a középfokú
szakemberek továbbképzésére**

A szakmunkásképzés és továbbképzés eredményes esztendőzt zárt 1972-ben: teljesítette összes előírt feladatát. A szakmunkásképzés feladatainak ideál alakulásáról Pápai Béla, a Munkaügyi Minisztérium főosztályvezetője a következő tájékoztatást adta:

Legfontosabb feladatunk, hogy a lehetőségekhez képest elégséges számban biztosítsuk a szakmunkás-utánpótlást a termelés és a szolgáltatás számára. Az 1973-74-es tanévre 65 000 fiatal felvételét tervezzük olyképpen, hogy mintegy 20 000 legyen a leányok száma. Ezt figyelembe véve az 1973-74-es tanévben a három évfolyamon együttesen várhatóan mintegy 185 ezren tanulnak majd. Feltehetően továbbra is súlyos gondjaink lesznek egyes szakmák benépesítésével. Mint ismeretes, a Gazdasági Bizottság 1972-ben 43 szakmára vonatkozóan hozott a beiskolázást elősegítő, ösztönző intézkedéseket a társadalmi ösztönző mértékének növeléséről; hús szakmában az ösztönzőt hatvi 200 forinttal emelte fel, s intézkedett arról, hogy a megjelölt szakmák harmadéves tanulói tanulmányaik utolsó esztendőjében teljesítménybéréssel foglalkozathatnak.

Az intézkedések már a jelen tanévben is gyümölcsözőek voltak, jóllehet még mindig nem elég a jelentkező. Reméljük, hogy az idén az eddiginél is több tanuló kap kedvet egyebek között az öntő, a vasbetonszerelő, az esztérgályos, a hegesztő, a fonó és a többi, ma még az érdeklődés hátterébe szorult szakmákhoz.

Ebben az esztendőben to-

vább folytatjuk a képzés 1970-ben megkezdett korszerűsítését. A szakmák 73 százalékában már új tantervek és tankönyvek alapján történik a képzés (ez az összes tanuló 68 százalékát érinti). 1973-ban mintegy 70 új tankönyvet jelentetünk meg, s még az idén valamennyi szakma számára rendelkezésre állnak majd az új tantervek. A negyedik ötéves tervidőszakban több mint 1,4 milliárd forintot fordítunk beruházásokra, ebből 34 iskola, 30 iskolai tanműhely, 34 kollégium létrehozását tervezzük, és a korábbi időszakban keletkezett elmaradás felszámolására 37 tornatermet is létesítünk.

A munkaerőhelyzet, a hatékonyabb termelési igények, a mind korszerűbbé váló technikai, technológiai feltételek nemcsak a leendő szakmunkások korszerű képzését teszik szükségessé, hanem mindinkább azt is, hogy a már dolgozó szakmunkások számára is biztosítsuk tudásuk megújítását, korszerűsítését, az új ismeretek megszerzését. 1972 végén egy sor vállalatnál 14 szakmában megkezdődtek a továbbképző tanfolyamok, amelyek befejezése 1973 júniusára várható.

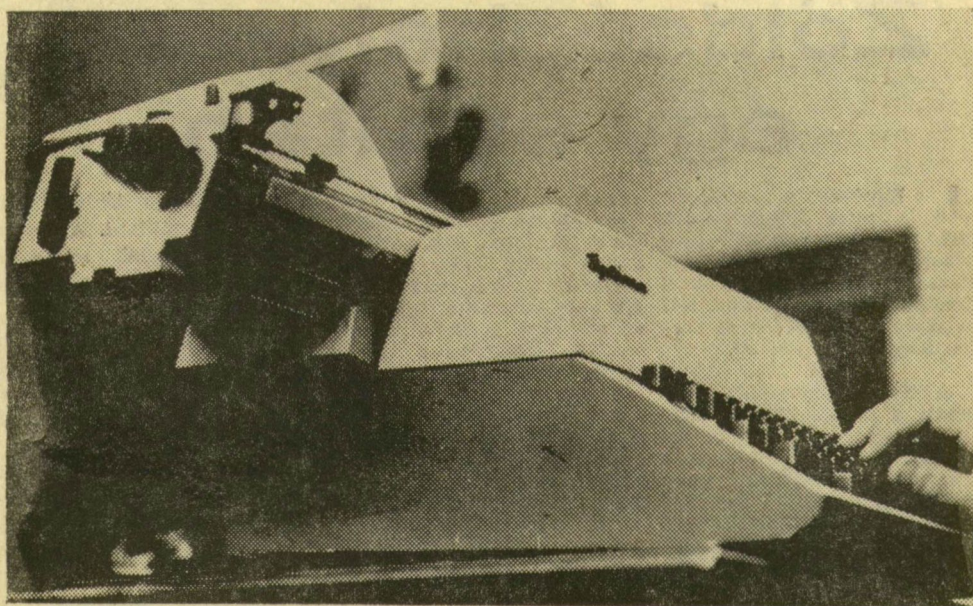
Ebben az esztendőben további vállalatoknál indítottunk ilyen tanfolyamokat, s újabb szakmákban is megkezdjük a továbbképzést. Az a terünk, hogy a negyedik ötéves tervidőszak végére már valamennyi szakmában rendelkezésre álljanak azok a dokumentumok — tematika, tananyag —, amelyek alapján biztosítható a szakmunkások szervezett továbbképzése.

Ez év elején megjelentetjük a középfokú végzettségű szakemberek továbbképzését szabályozó rendeletet is, és megkezdjük szervezett továbbképzésük tervszerű előkészítését. Az ilyen munkakörben dolgozók új rendszerű továbbképzése 1974-ben veszi majd kezdetét — mondta végül Pápai Béla. (MTT)

Vizsgáztatják a műszálakat

A Szegedi Textilművekben lengyel műszálanyaggal folytattak kísérleteket. Az eredmények biztatóak, így remény van rá, hogy hamarosan Lengyelországból vehetik a vállalatnak a szükséges műszálakat, amelyeket eddig az NSZK-tól vásároltak.

A tervek szerint a szegedi gyár gépparkja hamarosan lengyel gyártmányú kártológéppel is bővül.

Sok vagy kevés?

...gátat kell vetni az adminisztratív létszám egész-ségtelen felduzzadásának is." (Az MSZMP Központi Bizottságának 1972. novemberi határozatából.)

A bottalozó emberi elme első szóra kimondja, hogy sok. Az a sok, amennyi papírost géppel elfogyasztunk. Gyarló ember ezt az ősengeteget átjárni nem tudja, legföljebb csak azt mondja, hogy a modernkori sziszifusz papírgörgetegével ugyanúgy nem tud megbirkózni, mint a korinthusi király a maga ógörög kősziklájával.

NÁLUNK NEM SOK

Tanulá-ságos lehet körüljár-ni ezt a

témát egy termelőszövetkezetben, hiszen ilyen szóbeszéd is hallatszik: több irodista van néhol, mint gyakorlati munkás. Fölhívtam tehát a tápi térsz főkönyvelőjét, kimennék hozzá néhány szó-ra.

— Igen, de milyen ügyben?

— A szövetkezetek kongresszusa is beszélt a túlzott adminisztrációról, nyilatkozat is hangzott el, hogy csökkenni fog. Azt szeretném csak megkérdezni, most éppen hogyan csatázzunk a papírfronton.

Érezni a főkönyvelő hangján, hogy látatlanban is el-lenemre szavaz. Miért éppen hozzájuk akarok menni, mikor náluk nem is nagy az adminisztráció? Ha megírni való példát keresek, nagyobb-bat is, kövérebbet is találhatnék.

Időbe telik, amíg el-mondhatom, „nem lőni való vadat hajtók”, csak érdeklődni szeretnék.

Látszatát se akarom kelteni annak, hogy Tápén az elnök és a főkönyvelő alapvető dolgokban nem beszél egy nyelven, de külön írnám le arról az egyről, hogyan vélekedik egyik, hogyan a másik.

— Nyolcezer hold, két szaksított telep, két húsfeldolgozó, ehhez nem sok a mi adminisztrációnk. Alatta vagyunk annak, amit az irányelvek megengednek. Tudok 800 holdas szövetkeze-tről,

ahol legalább annyian vannak az irodában, mint nálunk. Pedig 800 hold és 8 ezer hold nagy különbség.

A főkönyvelő szavai ezek. Ő mondta, hogy papírosra maximum 200 ezer forintot fordít a szövetkezet egy év alatt. Avatatlan ember rémüldözik csak ettől a számtól, világosít föl a könyvelés másik embere, mert itt 120 millió termelési értékről van szó, és 7 üzemággal kell számolni. Azt is könyvelő mondja, hogy legalább tíz ember kellene még az írásbeli munkákhoz, ha azt akar-nák, hogy az elnök minden éjjel nyugodtan aludjék.

Ezek szerint tehát nem sok.

AZ ELNÖK SZERINT

Fordulok

tehát az elnökhöz. Első szó-ra kibuggyan belőle a keserűség.

— Van nálunk egy ideális elmélet és egy furcsa gyakorlat. Akárhová beül az ember, olyan tájékoztatókat hall, amiből első szóra kitűnik, hogy igaz. Nem lehet megtámadni, mert igaz. Kijövök az értekezletről, lépten-nyomon másba botlok bele.

— Mit lehetne ellenetenni?

— Semmit. Felelősségre vonni senkit nem lehet érte.

— Példával világosabb lenne.

— Mondom. Kötelező statisztikai adatszolgáltatás: évente 52. Tájékoztató a mezőgazdasági termelési adatokról évente 34. Hogy egyéb jelentés, ilyen-olyan tájékoztató mennyi kell még egy év alatt, senki nem tudja. Sokszor a célját se, hasznát se. A hivatalos közlőny külön számot szentelt arra, hogy sorbarakja, mit mikor kell jelentenünk. Sok munkát ad ez is, de legtöbbet az elhúzódo ügyek. Törvény van rá, hogy 30 nap alatt minden ügyiratnak el kell intéződnie. 1971-ben engedélyt kértünk, hogy tökélyt hozhas-sunk forgalomba. Nép-gazdasági érdeket, a kormányprogramot akartuk szolgálni vele. Kaptunk is döntést a kérelmünkre 1972. közepén. Azt válaszolták rá, majd szeptemberben visszatérnek a témára. A mai napig nem tértek vissza.

Elég a zsilipet csak meg-pöccinteni.

Építési engedélyt kértek. Nem vikendházra, hanem egymilliót meghaladó építményre a húsfeldolgozóhoz. Hogy füstöltni tudjanak, és tisztálkodhassanak az emberek. Szeptemberben kérték, mostanáig sokszor 30 nap telt el. Egy szó kifogás nem jött ellene, de az engedély se jött. Főlépült azóta — engedély nélkül.

— Törvénysértés, magyar módra?

— Az. De mit tehetünk? Támogassuk a kormányprog-

ramot, amikor tudjuk támogatni, vagy ne támogassuk, mert nem kaptunk rá külön engedélyt?

Hogy negyedéves vagy egy-esztendősi késés mit jelent egy nagy üzem életében, döntések el azok, akik a pesti gyors ötperces késése miatt toprognak. A sertéstelepet évi 98 vagon hízott sertésre tervezték, és a hús egy részét helyben dolgozzák föl. Nem lenne jó, ha azt kellene mondani a disznónak, várjon a hizással, mert a papír még nincs sorban.

— Mi lehet a késés oka?

— Rosszindulatnak nyoma sincs. Behívták katonának, aki éppen kiadta volna az engedélyt.

— Más?

Számtalan példát hallok még arra, hogy tologatják vagy éppen nem tologatják valahol a papírokat a napi termelés rovására. Bonyolult téma ez, rövidre kell fog-nunk. Annyi biztos, minden hivatal megtalálja a magyarázatot arra is, miért kér sok papírt, vagy miért nem intézkedik. Az egyiknél éppen beteg a revizor. Azért nem jöhettek vizsgálatra sem szeptemberben, sem októberben, csak éppen most, a szármadás közepén. Meg-fellebbezhetetlen indok. De ha mondjuk július helyett azért fejezték volna be szeptemberben Tápén az aratást, mert mandulagyulladásá tá-madt az egyik kombájnos-nak, ez az indok nevetséges lenne.

ÁTLAGON ALUL

Ha kinő szánt egy traktor a határban,

ahogy húzza a barázdákat, úgy húzzák utána bent papíron, mit végzett. A 8 ezer holdas gazdaság termelési ügyei, nyugodtan mondhatjuk, elmennek a maguk láb-ban. Időben elvégeznék minden munkát, jól, ahogy kell. A papírháború a nehezebb. Naponta jönnek az újabb felderítések: jámbor tájéko-zódások csupán. Csak munka van velük. Annyi a kíváncsi ember, nem győzik kielégíteni őket.

Azzal kezdtük, hogy a főkönyvelő átlagon alulinak tartotta az adminisztrációs létszámot Tápén. Hogy tud-ták visszaszorítani?

— Visszaszorítani nem lehet. Mi nem szorítottuk vissza, csak nem fejlesztettük ki. Ez a titka.

Ne higgye azért senki, hogy ez az átlagon aluli szám a törpék világából való. 926 tagja van a szövetkezetnek, 382-en vannak a nyugdíjasok. A dolgozó tagok száma 594, besegítő nyugdíjas 50, állandó alkalmazott 125. Rendszeresen dolgozik tehát 734 ember. Hetvenen adminisztrációval, papírmunkával keresik a kenyerüket.

Minden viszonylagos. A kívülálló ezt is soknak tartja. A belüliek is.

Horváth Dezső

Több lesz a húсарu Folytatják a szegedi szalámigyári beruházást

Dr. Benke Antal, az Állatforgalmi és Húsiipari Tröszt vezérigazgatója pénteken sajtótájékoztatót ismertette az ipar eredményeit és terveit. Elmondotta, hogy 1972 rekordot hozott: 5,5 millió sertést vásároltak fel, 900 000-rel többet, mint az előző évben. Az üzemekben ötmillió sertést vágtak le, s így az 1971. évinél 5-6 százalékkal több hús és húskészítmény jutott az üzletekbe.

1973-ban az elmúlt évinél 10 százalékkal több sertés felvásárlására számít az ipar. A lakossági ellátás kedvezően alakul majd, a tervek szerint ismét 5-6 százalékkal húсарu jut a fogyasztóknak.

A vezérigazgató elmondotta, hogy az évek óta húzódo vitát — azt tudniillik, hogy a kereskedelem nem rendel, vagy az

ipar nem szállít? — idén igyekeznek a fogyasztók hasznára eldönteni. Szoros együttműködést alakítottak ki a belkereskedelem illetékes szerveivel, és azon igyekeznek, hogy szerződéseken alapuló kereskedelmi viszony alakuljon ki a gyártó és az értékesítő között. Az ipar együttműködési ajánl a kereskedelemnek a húszüzlethálózat bővítésére és korszerűsítésére, és emellett megkezdik a saját kezelési szakbővítést kiakítását. A húsiiparban az idén egymillió forintot beruházást valósítanak meg. Folytatják a miskolci húskombinát és a szegedi szalámigyári beruházást, és hozzákezdnek a gyulai vághóid és a szekszárdi húsiipari üzem rekonstrukciójához, illetve építéséhez. Az anyagi erők tetemes részét fordítják a meglévő üzemek korszerűsítésére.